

ЗЛАТНИТЪ ЛИСТЕНЦА.

Капятъ златнитѣ листенца и плачатъ,
Че зла и мъгловита есенъ
Далечъ пропжди сладка птича пѣсенъ.

Капятъ златнитѣ листенца и тихичко
Оплакватъ мъртвитѣ цвѣтенца,
Така безъ милость осланени;

Не могатъ нивга да прѣжالاتъ тѣ
И милички другари, незнайно гдѣ
Отъ вѣтъра за винаги отвѣни . . .

Капятъ златнитѣ листенца и плачатъ
За дивнитѣ, незабравими дни, когато
Царѣше пролѣтъта и хубавото лѣто.

Ранъ-Босилекъ.

